

ת"פ 51221/12 - מדינת ישראל נגד בן יוחאי דהן

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 19-12-51221 מדינת ישראל נ' דהן (עוצר)

בפני כבוד סגן הנשיא ירון מינטקביץ'

בעניין מדינת ישראל

עו"ד תמר טופז שם טוב

המואשימה

נגד

בן יוחאי דהן

עו"ד עדן פוליטקיין

הנאשם

גזר דין

רקע

הנאשם הורשע על פי הודהתו בהתפרצויות לדירת מגורים. על פי עובדות האישום, ביום 19.11.25, בסמוך לשעה 10:00, הגיע הנאשם לבניין מגורים בירושלים, הוציא מארון חשמל מפתח של אחת הדירות והתפרץ באמצעותו לדירה. הנאשם צרע בדירה אי סדר, חיטט בחפשיה של בעלת הדירה וונב מטבחה כסף מזומנים ותכשיט.

הודהת הנאשם באהה במסגרת הסדר דיןוני, אשר כלל תיקונים בכתב האישום, ללא הסכמה בשאלת העונש.

עמדות הצדדים

ב"כ המואשימה הפנתה לחומרת מעשיו של הנאשם ופגיעהם בערכיהם מוגנים, ובקשה לקבוע כי מתחם העונש ההולם הוא מאסר, לתקופה שבין 12 ל- 24 חודשים. לעניין נסיבותיו האישיות של הנאשם הפנתה ב"כ המואשימה לעברו המכובד ולכך שביצעה את המעשים זמן קצר לאחר ששוחרר ממאסר קודם, כאשר תלויים מעליו מאסר מותנה והתחייבות להמנע מעבירה. לאור אלה טענה כי העונש ההולם הוא מאסר לתקופה כוללת של 30 חודשים ועונשים נלוויים ובהם קנס ופיצוי לבעל הדירה שנפרצה. כמו כן בקשה המואשימה לחילט הפקדה וערבותות שבתיק המעצר, בשל הפרת תנאי השחרור.

ב"כ הנאשם טענה, כי בקביעת מתחם העונש ההולם יש להביא בחשבון את עובדות המקירה, ובכללן כי הנאשם הקפיד לוודא כי אין איש בדירה בטרם התפרץ אליה וכי אין ראייה לכך לנזק שנגרם, וכן בקשה לקבוע, כי מתחם העונש ההולם נוע בין ששה חודשים מאסר בעבודות שירות ועד שנה מאסר. ב"כ הנאשם הרחיבה לכך לנתחנו האישיים, כפי שפורטו בתסaurus שירות המבחן, אך ששהה במעצר בפיקוח אלקטרוני ובמעצר בית, וכך שהוא אמרו להשתלב בהליך טיפולו אשר לא החל בגין מגפת הקורונה. לאור אלה בקשה לאמץ את המלצת שירות המבחן להפנות את הנאשם לראיון לבחינת התאמתו להליך טיפול ולדוחות את מתן גזר הדין לאחר קבלת תסaurus משלים. לחלוון בקשה להשיט על הנאשם עונש בצדיו הנמור של המתחם ולהפעיל את המאסר המותנה שלחוובתו בחופף לעונש שיגור עליו. בהקשר זה טענה, כי המאסר המותנה שהוטל היה "חריג". בנוסף, בבקשתה להימנע מחילופי הערבותות בשל מצבו הכלכלי הקשה של

הנאשם.

ב"כ הנאשם הגישה פסיקה נרחבת לתמיכת בטעוניה וכן הפעטה להמלצות הוועדה בראשות כב' הש' בדים זורגו, לעניין מתן בכורה לשיקום עבריים על פני עניותם.

הנאשם ביקש לומר את המילה האחרונה, ואמר כי הוא מצטרע על מעשו ומתחרט עליהם, וביקש לקבל "הזדמנות אחרונה", שכן אם ירצה מסר הוא ידרדר לעולם הפשע.

מתחם העונש ההולם

רבות נאמר על רעתה של עבירות התפרצויות לדירות מגורים ונזקיה. תוחשתו הקשה של אדם אשר ביתו נפרץ ברורה ומובנת. מעבר לפגיעה הכלכלית, העבירה פוגעת בשלות נפשו של קרובן העבירה ובתחושת הבטחון האיש שלו בביתו. מעבר לכך, לא אחת עבירות אלו הדרדרו לעבירות אלימות, כאשר המתפרץ הופטע על ידי בעל הדירה, והוא אף מקרים אשר הסתיימו בתוצאה טרגדית. עניין זה מחייב השתת עונשים מרתיעים בגין עבירות אלו.

ר' למשל רע"פ 7658/18, אורן זהה:

13. אף לגופו של עניין, אין להקל בעזהו המצח של המבוקש, אשר פרץ לדירת שכנו במידעה כי הוא אינו נמצא במקום, וגבג ממנו את רכושו תוך ניצול הקربה הפיזית בין דירת שכנו לדירתו.
בעבירות התפרצויות יש חומרה יתרה לנוכח הפגעה בפרטיו ובערעור ביטחונו האיש של קרובן העבירה, ולא אחת עמד בית משפט זה על החומרה שבعبارة זו ועל החלטמה העונשית הרואה לנוכח כך.

יפים לעניינו דברים שנכתבו על ידי חברי א' שהם בעניין ערג' (רע"פ 398/14 ער'ג נ' מדינת ישראל,[פורסמו ב公报] פסקה 8 לפסק הדין (16.03.2014)):

"**UBEIROT HATPERZOT VEHAGANAH, HAPKO, L'MARBAH HATZUR, LNFOCHOT BEMCHOZOVIN, HEN POGUOT BERICHSO SHL HATZIBOR, MUREUROT KSHOT AT TACHOSHET BITCHOVNO, VONFUCHOT LERSETIM AT HATPISHE L'PIYA BIITU SHL ADM HOA MBEZRO. BITEH MASHPET ZA UMAD, LA AUFUM, UL KR SHOHOMRATN SHL UBEIROT, LZAD NFOCHOTHA SHL HATPOUA, MIZRICOT NIKIYAT YD KSHA UM HABERIYNIM.**"

על אף חשיבותם הרבה הרבה של שיקולי שיקום, הם אינם חזות הכל, ולצדיהם ניצבים שיקולי הרתעה והגנה על שלום הציבור (השו ע"פ 5626/14 לנקיון נ' מדינת ישראל[פורסם ב公报] (2.8.2015)).

ר' גם רע"פ 1708/17 לוי נ' מדינת ישראל:

"**BITEH MASHPET MCHOZI CZDK GEM CZDK MSHATEUIM AT HATZUR BACHOMRAH BEUNISHA UBEIRAT HATPERZOT VEHAGANAH BERICOSSH BACALL, SHAHO - AFSHAR LOMER. L'MAKOT MEDINA, L'MAKOR DAGA VOTRONA AZORCHIM RIBIM V'LPGIUA BATHOSHET BITCHOVIM. NKL LSHEUR AT CHOOVIA KSHA HUOBROT UL KRBONOT HAFRIZAH, BOSHOM LIBITIM VEHANA HAFICHT S'DOM V'UMORAH BATOCO V'CHAFZIM V'KSF N'ULMO V'AINAM, V'LUIYTIM KROBOT MASHMOUTOT HEDBAR HIA CI HERICOSSH YIRD LETMIUN, SHCN HABERIYN LA YILCD.**"

וכן ר' רע"פ 4830/20, סוויסה נ' מדינת ישראל, שם אושר מתחם עונש הולם של מאסר לתקופה שבין שנה לשושנים בגין עבירות התפרצויות, ונקבע:

11. אשר למידת העונש, בית משפט זה עמד לא אחת על חומרתה הרבה של עבירה התפרצות לדירת מגורים, המערערת את ביטחונו של האזרח ביבו-מברכו, ופוגעת באורח קשה בקנינו ובפרטיו (מחעת האחونة, ראו ברע"פ 3565/20 לביא נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 10 (14.6.2020)).

התקשייתי לזקוף לזכות הנאשם העובדה שבטרם התפרץ לדירה טרחה ובירר האם בעלת הדירה נמצאת בה. כמו כן התקשייתי לרדת לעומק הטענה כי לא הוכח הנזק שנגרם לדירה במהלך ההתפרצויות, שהרי הדברים פורטו בעובדות האישום בו הודה הנאשם.

מתחם העונש ההולם להתפרצויות "שגרתיות" אותו אני נהוג לקבוע במקרים דומים, הוא מאסר בפועל לתקופה שבין שנה אחת לשושנים וכן עונשים נלוים בהם פיצוי לקרבן העבירה. ר' עפ"ג 18-11-42533, ג'ומעה נ' מדינת ישראל, עפ"ג 14-04-40839, עפ"ג 17-09-53596, חמאד נ' מדינת ישראל, עפ"ג 1369-02-14, חושיה נ' מדינת ישראל, עפ"ג 14-04-47163, ابو אלהוא נ' מדינת ישראל (אשר ברע"פ 61965-12-14), פכר נ' מדינת ישראל ועוד עפ"פ 15518-09-19 סוויסה (אשר ברע"פ 4830/20 המצווט מעלה) אשר בכולם אושר מתחם זה. עם זאת, המאשימה בקשה לקבוע מתחם מכל יותר, של מאסר לתקופה שבין 12 חודשים ועד 24 חודשים. לטעמי מתחם זה מקל עם הנאשם, אך לא אחמיר עמו מעבר לעמדת המאשימה ואძמץ את המתחם לטענה.

נתונים שאינם קשורים לעבירה

ה הנאשםolid 1990, נמצא בזוגיות ועל פי הتسקיר בת זוגו נמצאת בהריאן, ולהובתו הרשות רלוונטיות רבות: בשנת 2008 נדון בבית המשפט לנער והורשע בשורה ארוכה של עבירות רכוש ואלימות, בגין נגזרו עליו 15 חודשים מאסר.

בשנת 2009 נדון בבית המשפט לנער והורשע בעבירות רכוש ואלימות, בגין נגזר עליו חודש מאסר.

בשנת 2009 נדון בבית המשפט לנער והורשע בעבירות אלימות, בגין נגזר עליו חודש מאסר.

בשנת 2013 הורשע בהתפרצויות לדירה, בגין נגזרו עליו אחד עשר חודשים מאסר, הכוללים הפעלת מאסר מותנה שהיא להובתו.

בשנת 2014 הורשע בסיווע להתפרצויות לדירה, בגין נגזרו עליו שנים עשר חודשים מאסר, הכוללים הפעלת מאסר מותנה שהיא להובתו.

בשנת 2017 הורשע בשורת עבירות רכוש ואלימות בגין נגזרו עליו שלושים חדשים מאסר, הכוללים הפעלת שני מאסרים מותניים שהוא להובתו. באותו הילך הוטלו על הנאשם גם מאסר מותנה והתחייבות להמנע מעבירה, שהינם בני הפעלה.

تسקיר שירות המבחן שהתקבל ביום 6.9.20 מפרט את קורות חייו של הנאשם והרקע המשפחתית שלו, אשר מטעני

שמירה על פרטיות לא ארchip ביחס אליהם. עולה מהתקיר, כי הנאשם הדרדר לסטמים בנסיבותיו ונקלע לעולם הפשע עוד בהיותו קטין. עוד עולה, כי נעשו נסיבות טיפולים בעניינו של הנאשם, אשר לא צלחו, שכן הנאשם הפר פעם אחר פעם את תנאי הקהילה בה שולב.

ה הנאשם תלה את ביצוע העבירה בכך שהסתבר בחובות בשל התמכרות להימורים ואמר, כי פעל באופן איפואטיבי, מבל' לחשוב על תוכאות מעשי, והביע על כך חרטה. הנאשם הסביר באופן דומה גם את הפרת תנאי השחרור, והביע רצון להשתלב בהליך טיפול.

שירות המבחן סקר את גורמי הסיכון להמשך ביצוע עבירות, ובهم כי הנאשם גיבש דפוסים עבריניים, התמכר לסטמים, אלכוהול והימורים ומתבקש להפניהם את משמעות מעשי ואת הרקע להם. השירות העירק כי לאור מכלול הנזונים, ובهم דפוסים רצידיביסטיים ביחס לביצוע עבירות רכוש, העדר הרתעה למרות מאסרים ממושכים, הפרת תנאי שחרור, התנהלות אימופולטיבית במצב דחק, המנעוט מבחינת דרכי פעולה חלופיות וכשלון הליכים שיקומיים בעבר. מנגד, השירות ביקש להביא בחשבון כי הנאשם רצון לעשות שינוי ולהקים משפחה, וכי הוא " נמצא בתחום של זהות" והכרת מקורות הקשיים בתפקידו".

לסיכון התקיר, שירות המבחן העירק כי קיים סיכון גבוה כי הנאשם ישב ויבצע עבירות וכי הוא זקוק לטיפול אינטנסיבי על מנת לרכוש כלים לניהול אורח חיים תקין. לאחר לבטים, השירות המליץ להפנות את הנאשם לראיון בקהילה טיפולית, על מנת לבדוק את התאמתו.

דין והכרעה

מלבד הודהתו של הנאשם, מכלול שיקולי הענישה פועלם לחובתו: מדובר באדם אשר לחובתו עבר מכבי, הכלול הרשות בעשרות עבירות רכוש ואלימות בגין ריצה מסוכם. עוני מאסר ומאסרים מותנים שהוטלו על הנאשם לא הגיעו להרattaתו ולא מנעו ממנו לשוב ולפגוע אחרים. במסגרת הליכי המעצר בתיק זה ניתן בנאים אמון, וחיף נתוני הפתיחה הקשים הוא שוחרר למעצר בית, אותו הפר. על כך אוסף, כי העבירה מושאה האישום נערגה חדשניים בלבד לאחר שוחרר הנאשם ממאסר של 30 חודשים, שהושת עליו בגין עבירות דומות.

נתונים אלו מלמדים כי מדובר באדם שהרattaה בעניינו נכשלן חרוץ וכי הרגיל עצמו לפגוע ברכושים גופם של אחרים, וرك חוממות הכלא יחצכו בין ובין הקרבן הבא.

נתתי דעתנו להבעת החיטה של הנאשם בדיון לפני ולדבריו, כי הוא מקבל אחריות למשיעו. אכן, יש לתת משקל להודהת הנאשם במילויו לו, במסגרת הסדר דיןוני (אשר הוגג לבית המשפט בפתח הדיון שנועד לשמעית עדויות), אך הודהה והבעת חיטה מילולית אין חזות הכל ויש לראותה בהקשר הכלול.

במצב דברים זה, לא ראייתי מקום להפנות את הנאשם בקהילה הטיפולית לשם בוחנת התאמתו להליך שיקומי, מקום בו ברור כי גם לו יימצא הנאשם מתאים, אין זה מוצדק להפנותו להליך שכזה חלף גזירת עונש העולם. במיוחד דברים אמרים בשםין לב לכך שכבר נעשו נסיבות טיפולים עם הנאשם, אשר נכשלו. ככל שה הנאשם כן ברצונו לעשות שינוי ולהסביר את מסלול חייו מחדש - יש לקוות כי ישכיל לעשות כן - הדבר יעשה במסגרת מאסרו על ידי שירות בתי הסוהר.

משכך, ראייתי להשיט על הנאשם עונש בצדו הבינוי - גבהה של המתחם ולהפעיל את עונש המאסר שלחובתו באופן

מצטבר. בקביעת מושך המאסר אביה בחשבון, בין היתר, כי הנאשם היה במעצר בפיקוח אלקטרוני למשך מספר חדשים, במהלךם לא נרשם הפרות, ויש לחתם לך ביתוי. כמו אחיב את הנאשם בפיצוי לבעלת הדירה.

חילוט הפקדה כספית וערבות

לצד כתוב האישום הוגש בקשה למעצר הנאשם עד תום ההליכים. ביום 26.1.2020 הורה כבוד השופט צימרמן על מעצר של הנאשם בפיקוח אלקטרוני. להבטחת התנאים הפקיד הנאשם סכום של 10,000 ש"ח וחתם עלUberות עצמית בסך 15,000 ש"ח (וכן נחתמו ערבות צד שלישי בסכום דומה).

ביום 7.7.2020 הציגו הצדדים הסדר דיןוני במסגרת תוקן כתוב האישום וה הנאשם הודה והורשע. לצד זאת הוסכם כי המעצר בפיקוח אלקטרוני על יבוטל וה הנאשם ישאה במעצר בית עם "חלון אוורור" מידיו יום בין השעות 20:00-21:00.

לא חלפו שלושה שבועות מאז הוצג ההסדר וביום 27.7.2020 יצא הנאשם ממוקם מעצר הבית בישוב כוכב יעקב, הגיע לירושלים והסתובב בין בנייני מגורים בכונה לבצע עבירות רכוש (נתנו זה לא היה בחלוקת בדיון ביום 20.8.2020, בו קיבלתי את בקשת המאשימה לעין מחדש והוריתי על מעצרו עד תום ההליכים).

המאשימה בקשה לחייב את הפקדה והערבות. ב"כ הנאשם טענה, כי חילוט הפקדה הכספי יפגע בבני משפחתו של הנאשם, אשר הפקידו בעבורי את הסכום שנדרש לשם שחרורו, ועל כן בקשה להמנע מכך. לחילופין בקשה ב"כ הנאשם לכל הפחות להמתין עם החלטתה בבקשת החילוט עד למתן הכרעת הדין בתיק שהוגש נגד הנאשם בשל הפרת תנאי השחרור, שכן הנאשם לא הורשע ועומדת לו חזקת החפות.

לאחר שנתיי דעתך לנסיבות המקירה, ראייתי להורות על חילוט הפקדה והערבות העצמית. הנאשם הפר את תנאי השחרור הפרה בוטה זמן קצר לאחר ביטול המעצר בפיקוח אלקטרוני. על בית המשפט להעביר לנאים ולאחרים מסר חד וברור, כי תנאי שחרור אינם המלצה או הצעה, אלא החלטה מחייבת שיש לכבד. הפקדה כספית וערבות שנוועדו להבטחת התנאים, אכן נועדו להבטחת התנאים. החזרת הפקדה וויתור על חילוט הערבות למי שהפר תנאי שחרור מעבירים את המסר הפוך, כי אין להפרת התנאים מחיר וכי הפקדה כספית תושב לנאים בכל מקרה.

מכיוון שהמאשימה לא צרכה לדין את העירבים שחתמו על ערבות צד ג', לא ניתן לחתם החלטה בעניין חילוט ערבות אלוא.

לפיכך גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. תשעה עשר חודשים מאסר בפועל.
- ב. מפעיל מאסר מותנה של שבעה חודשים אשר הושת על הנאשם בת"פ 41398-03-17 ביום 1.6.17. עונש זה יופעל מצטבר לעונש המאסר שבסעיף א', אך שורך הכל ירצה הנאשם עשרים וששה (26) חודשים מאסר. מתקופה זו ינכוימי מעצרו של הנאשם והצדדים יגישו הودעה מתואמת בעניין זה.
- ג. עשרה חודשים מאסר, בו לא ישא אלא אם יעבור עבירות רכוש שהיא פשע תוך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר.
- ד. חמישה חודשים מאסר, בו לא ישא אלא אם יעבור עבירות רכוש שהיא עוון תוך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר.

- ה. מחלוקת התחייבות להמנע מעבירה בסך 2,000 ש"ח עליה חתום הנאשם בת"פ 41398-03-17 ביום 1.1.21. הסכום ישולם עד יום 1.6.17.
- ו. פיצוי למתלוננת, עדת תביעה מס' 2 בסך 4,000 ש"ח. הסכום ישולם עד ליום 20.12.20.
- כמו כן מורה על חילוץ הפקדה כספית בסך 10,000 ש"ח וערבות עצמית בסך 15,000 ש"ח שבתיק מ"ת 51214-12-19.

זכות ערעור לבית המשפט המחויז בירושלים תוך 45 יום.

ניתן היום, ד' חשוון תשפ"א, 22 אוקטובר 2020, במעמד הצדדים.